

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 775

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 345 din 28 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România	1-4
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
283. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor	4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 345

din 28 iunie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2
din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Huang Juqin, Yang Yaofen, Liu Miaoyan și He Wangfen în dosarele nr. 12.110/2004, nr. 12.659/2004, nr. 12.920/2004 și nr. 14.500/2004 ale Judecătoriei Sectorului 5 București. Aceste cauze au fost înregistrate la Curtea Constituțională sub nr. 301D/2005, 303D/2005, 304D/2005 și nr. 305D/2005 și au fost conexe în cadrul dezbaterilor din ședința publică din 14 iunie 2005, conform încheierii din acea dată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Textul de lege criticat reprezintă tocmai expresia prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție, acesta conținând, așadar, suficiente elemente de natură să pună în clar persoanei căreia i se adresează condițiile în funcție de care i se poate acorda una dintre formele de protecție umanitară solicitată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 1, 24 și 28 februarie 2005, pronunțate în dosarele nr. 12.110/2004, nr. 12.659/2004 și nr. 14.500/2004, respectiv prin Încheierea din 1 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 12.920/2004, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepția a fost ridicată de Huang Juqin, Yang Yaofen, He Wangfen și Liu Miaoyan în cauze civile având ca obiect soluționarea unor plângeri împotriva unor hotărâri ale Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererilor de acordare a statutului de refugiat sau a protecției umanitare condiționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se arată că dispozițiile „art. 5 alin. 1 și ale art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, modificate prin art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004”, încalcă prevederile art. 20 alin. (2) și ale art. 22 alin. (2) din Constituție, precum și pe cele ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Textul de lege criticat nu este „suficient de accesibil și precis încât să înlăture orice risc de arbitrar” și nu îndeplinește astfel criteriul de calitate consacrat atât în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

„Lipsa de calitate” a textului de lege atacat „permite arbitrarul, în sensul posibilității limitării condițiilor de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție, pentru unul sau mai multe din cele cinci motive prevăzute în definiția Convenției de la Geneva: rasa, religia, naționalitatea, opinii politice, apartenența la un anumit grup social”. Arbitrarul privește, totodată, și „natura pedepselor și tratamentelor ce pot fi considerate ca inumane și degradante”, încalcându-se astfel și jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia tratamentele inumane sunt cele care „au fost aplicate cu premeditare și au cauzat, dacă nu o suferință fizică, cel puțin o suferință psihică și mentală intensă”, iar cele degradante sunt cele care „au fost de așa natură încât să provoace victimei un sentiment de teamă, de inferioritate și de umilință (cauza *B. contra Franței*, hotărârea din 25 martie 1992)”. Se precizează că, „cel mai adesea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului se abține a face aprecieri cu privire la dispozițiile legii naționale”, însă în ceea ce privește calitatea legii interne, această instanță exercită „un control de convenționalitate” asupra respectivei legi, iar constatarea nerespectării acestui criteriu din prisma încălcării caracterului absolut al protecției instituite de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale „o determină să declare ca neconvențională o lege represivă”.

În continuare, se susține în fapt că, întorcându-se în țara de origine, autorii excepției ar risca să fie supuși la pedepse și tratamente de natura celor prevăzute în

Regulamentul privind planificarea natalității, în vigoare în China, cum ar fi aplicarea unor amenzi excesive sau sterilizarea forțată, iar cel de-al doilea copil, născut în România, ar fi lipsit de „cele mai elementare drepturi social-politice”, întrucât nașterea și existența nu îi sunt recunoscute de către statul chinez.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „dispozițiile art. 5 alin. (1) și ale art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, astfel cum a fost modificată, sunt clare în stabilirea criteriilor pentru acordarea protecției umanitare condiționate”. Textul face vorbire de tortură, pedepse și tratamente inumane, degradante, care urmează a se aprecia în mod concret, în funcție de atingerile aduse persoanei petente, drepturilor și libertăților acesteia.

În concluzie, se arată că textul de lege criticat corespunde pe deplin reglementării cuprinse în art. 22 alin. (2) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, devenit, în urma republicării acesteia, art. 5 pct. 2, este neîntemeiată.

Textul de lege atacat „nu numai că nu încalcă art. 22 alin. (2) din Constituție, ci, dimpotrivă, în spiritul dispozițiilor constituționale, garantează protecția oricărei persoane, fără nici o discriminare, împotriva torturii, tratamentelor și pedepselor inumane și degradante”. Dispozițiile art. 5 pct. 2 din ordonanța criticată „instituie tocmai o măsură de protecție suplimentară a străinilor care, neîndeplinind condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, solicită protecție umanitară condiționată”, acordată „în situația în care există motive serioase să se creadă că, dacă ar fi returnați în țara de origine, ar putea fi vătămați prin tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante”. Pentru aceleași considerente, se apreciază că nu au fost încălcate nici prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, se observă că susținerile autorilor excepției vizează, în realitate, „lipsa de claritate” a textului de lege criticat, și nu constituționalitatea sa, astfel că, sub acest aspect, excepția este inadmisibilă. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, aplicarea și interpretarea unei legi constituind în exclusivitate atribute ale instanțelor judecătorești, iar controlul acestei interpretări realizându-se prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este invocată și jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 102/1994, Decizia nr. 64/1997 și Decizia nr. 183/1998.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 pct. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată, sunt constituționale. „Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor

sale.“ Dispozițiile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se definește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, sens în care a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 151/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile „art. 5 alin. (1) și ale art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, modificate prin art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004“. Anterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, astfel că, în urma renumerotării textelor, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, în realitate, dispozițiile art. 5 pct. 2 din ordonanța menționată, acestea având următorul cuprins:

— Art. 5: *„Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în: (...);*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;“.

În motivarea excepției ridicate, autorul acesteia invocă încălcarea art. 20 și a art. 22 alin. (2) din Constituție, care prevăd următoarele:

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 22 alin. (2): *„Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.“*

De asemenea, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căroră *„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante“.*

Examinând textul de lege criticat, raportat la dispozițiile din Constituție invocate ca fiind încălcate, Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente:

Critica de neconstituționalitate vizează, în esență, lipsa de „calitate“ și „claritate“ a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, în sensul că acestea nu

sunt „suficient de accesibile și precise încât să înlăture orice risc de arbitrar“ asupra posibilității de limitare a condițiilor de acordare a protecției umanitare numai la situațiile în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane ar surveni dintr-o temere bine întemeiată pe persecuție, pentru unul sau mai multe dintre cele cinci motive prevăzute de Convenția din 1951 privind statutul refugiaților, respectiv rasa, religia, naționalitatea, apartenența la un anumit grup social sau opiniile politice. Pe de altă parte, riscul privește și posibilitatea aprecierii în mod subiectiv a pedepselor și tratamentelor ca fiind inumane sau degradante, ceea ce contravine art. 22 alin. (2) din Constituție, ale cărui prevederi nu permit nici un fel de limitări, ele fiind incidente pentru toate cazurile existentei riscului de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante, indiferent de motive.

Curtea Constituțională reține că, potrivit dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante. Norma juridică criticată nu încalcă sub nici un aspect prevederile art. 22 alin. (2) din Constituție, conform căroră *„Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant“* sau pe cele ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea torturii, ci, dimpotrivă, este chiar în sensul acestor principii fundamentale de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În plus, prin Decizia nr. 151 din 17 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 25 aprilie 2003, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, reținând că nu sunt încălcate prevederile art. 22 din Constituție. Curtea a reținut cu acest prilej că „textele de lege criticate, reglementând condițiile în care se poate acorda protecția umanitară condiționată, sunt în deplină concordanță cu aceste prevederi constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică“. De asemenea, prin Decizia nr. 281 din 7 iunie 2005, nepublicată, Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 față de aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate ca fiind încălcate și în prezenta cauză, astfel că, fără a interveni elemente noi de natură să schimbe această jurisprudență, considerentele și soluția reținute în decizia indicată își mențin valabilitatea.

În ceea ce privește susținerile referitoare la lipsa de claritate și precizie a textului de lege criticat, Curtea Constituțională reține că autorii excepției nu indică o jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului în sensul practicii instanței amintite de a impune legislațiilor naționale respectarea cerințelor de claritate și precizie a normelor interne. Într-adevăr, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că „individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat“, însă „asemenea consecințe nu au nevoie să fie previzibile cu o certitudine absolută. O atare certitudine (absolută), oricât de dorită ar fi, este imposibil de realizat și, mai mult, poate da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării“ (cauza *Rekvényi împotriva Ungariei*, 1999).

În considerarea celor arătate mai sus, Curtea Constituțională observă că textul de lege criticat oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia acesta i se adresează să înțeleagă condițiile în funcție de care i se poate acorda forma solicitată de protecție umanitară. Determinarea circumstanțelor specifice fiecărei

situații în parte, a riscurilor la care ar fi expusă o persoană în cazul returnării sale în țara de origine, precum și aplicarea sau interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte ce excedează obiectului controlului de constituționalitate, acestea fiind atribute ale organelor competente în această materie sau instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Huang Juqin, Yang Yaofen, Liu Miaoyan și He Wangfen în dosarele nr. 12.110/2004, nr. 12.659/2004, nr. 12.920/2004 și nr. 14.500/2004 ale Judecătoriai Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (1) și art. 37 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 48 alin. (6) și ale art. 48¹ alin. (6) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. IV alin. (2) din titlul XVII „Modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul magistraților“ din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 10 august 2005.
Nr. 283.

REGULAMENT**de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Numirea judecătorilor și procurorilor în funcții de conducere la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii, precum și la parchetele de pe lângă acestea se face în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentului regulament.

Art. 2. — (1) Evidența posturilor vacante de conducere de la instanțele judecătorești este publică și disponibilă permanent pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, precum și prin afișare la sediile instanțelor judecătorești.

(2) Evidența posturilor vacante de conducere de la parchete este publică și disponibilă permanent pe paginile de Internet ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, precum și prin afișare la sediile parchetelor.

(3) Posturile de conducere prevăzute la alin. (1) și (2), care urmează a se vacanta, se publică cu 90 de zile înainte de data expirării mandatelor. În celelalte situații publicarea posturilor vacante se face în termen de 3 zile de la data vacantării.

Art. 3. — (1) Numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(2) Numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie sau prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria, precum și de adjuncți ai acestora se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

Art. 4. — Concursul sau examenul constă în testare psihologică, evaluarea capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, verificarea rezistenței la stres, prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care candidează, precum și o testare scrisă privind managementul, comunicarea și resursele umane.

CAPITOLUL II**Condiții pentru înscrierea la concurs sau examen**

Art. 5. — (1) Pot participa la concursul sau examenul prevăzut la art. 3 alin. (1) judecătorii care au obținut calificativul „foarte bine“ la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(2) Nu pot fi numiți în funcții de conducere judecătorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de anul 1990 sau au colaborat cu acestea ori judecătorii care au un interes personal ce influențează sau ar putea

influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(3) Judecătorii care participă la concurs sau examen pentru o funcție de conducere sunt obligați să dea o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații înainte de anul 1990 și nici nu au colaborat cu acestea, precum și o declarație de interese care se actualizează anual sau în termen de 15 zile de la apariția unei schimbări sau de la data la care judecătorul a luat cunoștință despre aceasta.

(4) Pentru numirea în funcțiile de conducere este necesară îndeplinirea condiției prevăzute la art. 48 alin. (12) din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul în care judecătorul atacă în instanță, în condițiile legii, comunicarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, procedura de numire în funcția de conducere se suspendă până la soluționarea irevocabilă a cauzei. Pe această perioadă funcția de conducere va fi ocupată prin delegare.

Art. 6. — (1) Pot participa la concursul sau examenul prevăzut la art. 3 alin. (2) procurorii care au obținut calificativul „foarte bine“ la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(2) Dispozițiile art. 5 alin. (2)–(5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 7. — Judecătorii și procurorii își depun candidaturile, însoțite de documentele considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

CAPITOLUL III**Organizarea și desfășurarea concursului sau examenului pentru numirea judecătorilor în funcții de conducere**

Art. 8. — (1) Comisia de organizare a concursului sau examenului se numește de Consiliul Superior al Magistraturii și este formată din personal de specialitate juridică din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii.

(2) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, judecătorii care au urmat cursuri de management.

(3) Comisia de examinare este prezidată de un judecător ales de membrii acesteia.

(4) Din comisia de examinare nu pot face parte membrii Consiliului Superior al Magistraturii și persoanele din conducerea Institutului Național al Magistraturii.

Art. 9. — (1) Comisia de organizare verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru înscrierea la concurs sau examen.

(2) Cu 10 zile înainte de data desfășurării concursului sau examenului, pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției și la sediile instanțelor judecătorești se

vor afișa listele cu candidații ale căror dosare au fost admise.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații, în termen de 24 de ore de la afișare, la secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii. Contestațiile vor fi soluționate în termen de 3 zile. Soluția adoptată se comunică în cadrul aceluiași termen.

(4) Soluția secției poate fi atacată la Plen în termen de 48 de ore de la comunicare. Plenul se pronunță prin hotărâre în termen de 3 zile de la primirea contestației. Hotărârea Plenului se afișează, în același termen, în locurile prevăzute la alin. (2).

Art. 10. — (1) Examinarea candidaților se face prin susținerea următoarelor probe:

a) testare psihologică, evaluarea capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și verificarea rezistenței la stres;

b) prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care candidează;

c) testare scrisă privind managementul, comunicarea și resursele umane.

(2) Data, locul, tematica și bibliografia concursului sau examenului se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și se afișează pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției și la sediile instanțelor judecătorești, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

Art. 11. — (1) Testarea psihologică, evaluarea capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și verificarea rezistenței la stres se realizează pe baza unor teste specifice, propuse de specialiști ai Consiliului Superior al Magistraturii și însușite de comisia de examinare.

(2) Rezultatele testării psihologice, ale evaluării capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și ale verificării rezistenței la stres pot fi contestate în termen de 24 de ore de la afișare. Contestația se soluționează de comisia de examinare, cu concursul specialiștilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Rezultatele reevaluării sunt definitive.

(4) Rezultatele testării prevăzute la alin. (1) sunt eliminatorii.

Art. 12. — (1) Proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere se depune la Institutul Național al Magistraturii cu cel puțin 7 zile înainte de data desfășurării concursului sau examenului.

(2) Candidații declarați admiși la testarea prevăzută la art. 11 susțin proiectul, oral, în fața comisiei de examinare, care va acorda candidatului o notă finală ce reprezintă media notelor acordate de fiecare membru al comisiei.

Art. 13. — Testarea scrisă constă în verificarea cunoștințelor privind managementul, comunicarea și resursele umane.

Art. 14. — (1) Cu o zi înainte de testarea scrisă, comisia de examinare va stabili un set de 3 variante de subiecte.

(2) Subiectele vor fi puse în plicuri separate, sigilate, care vor fi desfăcute în ziua concursului sau examenului, după intrarea în sală a candidaților, în prezența acestora.

(3) Subiectele pentru lucrările scrise se stabilesc prin tragere la sorți, se multiplică și se predau delegaților din sălile de concurs sau examen, desemnați de comisia de organizare.

(4) Responsabilul de sală comunică subiectele, ora când începe și ora când se încheie proba.

(5) Pe toată durata desfășurării testării scrise, în sălile de concurs sau examen au acces numai membrii comisiei de examinare și delegații care supraveghează desfășurarea concursului sau examenului.

Art. 15. — (1) Timpul destinat pentru elaborarea lucrărilor scrise se stabilește de către comisia de examinare și nu poate depăși 3 ore. La expirarea timpului stabilit pentru testarea scrisă candidatul predă lucrarea, sub semnătură, iar delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului sau examenului menționează în borderou numărul de pagini al lucrării respective și aplică ștampila Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru fiecare sală de concurs sau examen se întocmesc un borderou separat și un proces-verbal tipizat.

(3) Delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului sau examenului predă lucrările comisiei de organizare, care le numerotează și le înscrie în borderoul centralizator.

(4) Pe toată durata desfășurării testării scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs sau examen de către candidați. Părăsirea temporară a sălii de concurs sau examen se face numai în cazuri excepționale, cu însoțitor.

(5) Frauda dovedită atrage eliminarea din concurs sau examen. În acest caz responsabilul de sală consemnează în procesul-verbal faptele și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea „fraudă”. Procesul-verbal se comunică președintelui comisiei de examinare și candidatului respectiv.

Art. 16. — (1) Corectarea lucrărilor se face conform baremului stabilit de comisia de examinare, barem care se afișează la sfârșitul testării scrise.

(2) Fiecare lucrare va fi corectată de 3 membri ai comisiei de examinare, dintre care 2 judecători și un specialist în management și organizare instituțională. Lucrarea scrisă se notează cu note de la 1 la 10 de către fiecare dintre cei 3 membri ai comisiei care corectează lucrarea.

(3) Nota lucrării scrise reprezintă media aritmetică a notelor acordate de către fiecare dintre cei 3 membri ai comisiei de examinare.

(4) Pe timpul corectării, colțul lucrării nu se desigilează. Notele acordate se înscriu în borderou sub semnătura celor care le-au acordat și apoi pe lucrare, de către președintele comisiei de examinare, după care se introduc în baza de date a comisiei de examinare. După efectuarea acestor operațiuni se desface colțul sigilat al lucrării și se corelează numărul lucrării cu numele candidatului.

(5) Rezultatul testării scrise se afișează pe pagina de Internet a Institutului Național al Magistraturii și la sediul acestuia.

Art. 17. — (1) Candidatul nemulțumit de nota obținută la lucrarea scrisă poate solicita, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor, recorectarea lucrării scrise. Cererile de recorectare se depun la Institutul Național al Magistraturii.

(2) Lucrările scrise se recorectează de către ceilalți 4 membri ai comisiei de examinare.

(3) În vederea recorectării, lucrările scrise se vor resigila, fiind înscrise într-un borderou separat. Rezultatele în urma recorectării se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii, al Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile instanțelor judecătorești în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații, precum și pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

Art. 18. — (1) Nota finală a concursului sau examenului reprezintă media aritmetică dintre nota de la proiect și nota de la proba scrisă.

(2) Pe baza notei finale se întocmește tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al Institutului Național al Magistraturii și la sediile instanțelor judecătorești de la care provin candidații, precum și pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției.

(3) Funcția de conducere vacantă va fi ocupată de candidatul care a obținut cea mai mare notă finală.

(4) În caz de medii egale, departajarea candidaților se face în funcție de nota obținută la testarea scrisă, iar dacă și acestea sunt egale, va fi avută în vedere vechimea cea mai mare în funcția de judecător sau procuror.

(5) Pentru a ocupa funcția pentru care candidează, judecătorul trebuie să obțină cel puțin media 7 (șapte), iar notele, atât la proiect, cât și la testarea scrisă, să fie cel puțin 5 (cinci).

Art. 19. — Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor.

CAPITOLUL IV

Organizarea și desfășurarea concursului sau examenului pentru numirea în funcțiile de conducere a procurorilor

Art. 20. — (1) Comisia de organizare a concursului sau examenului se numește de Consiliul Superior al Magistraturii și este formată din personal de specialitate juridică din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii.

(2) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, procurorii care au urmat cursuri de management.

(3) Comisia de examinare este prezidată de un procuror ales de membrii acesteia.

(4) Din comisia de examinare nu pot face parte membrii Consiliului Superior al Magistraturii și persoanele din conducerea Institutului Național al Magistraturii.

Art. 21. — (1) Comisia de organizare verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru înscrierea la concurs sau examen.

(2) Cu 10 zile înainte de data desfășurării concursului sau examenului, pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției și la sediile parchetelor se vor afișa listele cu candidații ale căror dosare au fost admise.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații, în termen de 24 de ore de la afișare, la secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. Contestațiile vor fi soluționate în termen de 3 zile. Soluția adoptată se comunică în cadrul aceluiași termen.

(4) Soluția secției poate fi atacată la Plen în termen de 48 de ore de la comunicare. Plenul se pronunță prin hotărâre în termen de 3 zile de la primirea contestației. Hotărârea Plenului se afișează în același termen, în locurile prevăzute la alin. (2).

Art. 22. — (1) Examinarea candidaților se face prin susținerea următoarelor probe:

a) testare psihologică, evaluarea capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și verificarea rezistenței la stres;

b) prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care candidează;

c) testare scrisă privind managementul, comunicarea și resursele umane.

(2) Data, locul, tematica și bibliografia concursului sau examenului se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și se afișează pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției și la sediile parchetelor, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

Art. 23. — (1) Testarea psihologică, evaluarea capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și verificarea rezistenței la stres se realizează pe baza unor teste specifice, propuse de specialiști ai Institutului Național al Magistraturii și însușite de comisia de examinare.

(2) Rezultatele testării psihologice, ale evaluării capacității candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și ale verificării rezistenței la stres pot fi contestate în termen de 24 de ore de la afișare. Contestația se soluționează de comisia de examinare, cu concursul specialiștilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Rezultatele reevaluării sunt definitive.

(4) Rezultatele testării prevăzute la alin. (1) sunt eliminatorii.

Art. 24. — (1) Proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere se depune la Institutul Național al Magistraturii cu cel puțin 7 zile înainte de data desfășurării concursului sau examenului.

(2) Candidații declarați admiși la testarea prevăzută la art. 23 susțin proiectul, oral, în fața comisiei de examinare, care va acorda candidatului o notă finală ce reprezintă media notelor acordate de fiecare membru al comisiei.

Art. 25. — Testarea scrisă constă în verificarea cunoștințelor privind managementul, comunicarea și resursele umane.

Art. 26. — (1) Cu o zi înainte de testarea scrisă, comisia de examinare va stabili un set de 3 variante de subiecte.

(2) Subiectele vor fi puse în plicuri separate, sigilate, care vor fi desfăcute în ziua concursului sau examenului, după intrarea în sală a candidaților, în prezența acestora.

(3) Subiectele pentru lucrările scrise se stabilesc prin tragere la sorți, se multiplică și se predau delegaților din sălile de concurs sau examen, desemnați de comisia de organizare.

(4) Responsabilul de sală comunică subiectele, ora când începe și ora când se încheie proba.

(5) Pe toată durata desfășurării testării scrise, în sălile de concurs sau examen au acces numai membrii comisiei de examinare și delegații care supraveghează desfășurarea concursului sau examenului.

Art. 27. — (1) Timpul destinat pentru elaborarea lucrărilor scrise se stabilește de către comisia de examinare și nu poate depăși 3 ore. La expirarea timpului stabilit pentru testarea scrisă, candidatul predă lucrarea, sub semnătură, iar delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului sau examenului menționează în borderou numărul de pagini al lucrării respective și aplică ștampila Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru fiecare sală de concurs sau examen se întocmesc un borderou separat și un proces-verbal tipizat.

(3) Delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului sau examenului predă lucrările comisiei de organizare, care le numerotează și le înscrie în borderoul centralizator.

(4) Pe toată durata desfășurării testării scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs sau examen de către candidați. Părăsirea temporară a sălii de concurs sau examen se face numai în cazuri excepționale, cu însoțitor.

(5) Frauda dovedită atrage eliminarea din concurs sau examen. În acest caz responsabilul de sală consemnează în procesul-verbal faptele și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea „fraudă”. Procesul-verbal se comunică președintelui comisiei de examinare și candidatului respectiv.

Art. 28. — (1) Corectarea lucrărilor se face conform baremului stabilit de comisia de examinare, barem care se afișează la sfârșitul testării scrise.

(2) Fiecare lucrare va fi corectată de 3 membri ai comisiei de examinare, dintre care 2 procurori și un specialist în management și organizare instituțională. Lucrarea scrisă se notează cu note de la 1 la 10 de către fiecare dintre cei 3 membri ai comisiei care corectează lucrarea.

(3) Nota lucrării scrise reprezintă media aritmetică a notelor acordate de către fiecare dintre cei 3 membri ai comisiei de examinare.

(4) Pe timpul corectării, colțul lucrării nu se desigilează. Notele acordate se înscriu în borderou sub semnătura celor care le-au acordat și apoi pe lucrare, de către președintele comisiei de examinare, după care se introduc în baza de date a comisiei de examinare. După efectuarea acestor operațiuni se desface colțul sigilat al lucrării și se corelează numărul lucrării cu numele candidatului.

(5) Rezultatul testării scrise se afișează pe pagina de Internet a Institutului Național al Magistraturii și la sediul acestuia.

Art. 29. — (1) Candidatul nemulțumit de nota obținută la lucrarea scrisă poate solicita, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor, recorectarea lucrării scrise. Cererile de recorectare se depun la Institutul Național al Magistraturii.

(2) Lucrările scrise se recorectează de către ceilalți 4 membri ai comisiei de examinare.

(3) În vederea recorectării, lucrările scrise se vor resigila, fiind înscrise într-un borderou separat. Rezultatele în urma recorectării se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii, al Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile parchetelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații, precum și pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

Art. 30. — (1) Nota finală a concursului sau examenului reprezintă media aritmetică dintre nota de la proiect și nota de la proba scrisă.

(2) Pe baza notei finale se întocmește tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al Institutului Național al Magistraturii și la sediile parchetelor de la care provin candidații, precum și pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției.

(3) Funcția de conducere vacantă va fi ocupată de candidatul care a obținut cea mai mare notă finală.

(4) În caz de medii egale, departajarea candidaților se face în funcție de nota obținută la testarea scrisă, iar dacă și acestea sunt egale, va fi avută în vedere vechimea cea mai mare în funcția de judecător sau procuror.

(5) Pentru a ocupa funcția pentru care candidează, procurorul trebuie să obțină cel puțin media 7 (șapte), iar notele, atât la proiect, cât și la lucrarea scrisă, să fie cel puțin 5 (cinci).

Art. 31. — Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 32. — Numirea judecătorilor și procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute de lege și de prezentul regulament.

Art. 33. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător în cazul organizării concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor militari și procurorilor militari.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047600